

Allemaal blij met hét tunneltje

Grootstedelijk drukte, maar geen problemen in of bij de onderdoorgang van het Rijksmuseum. Zelfs museumdirecteur Wim Pijbes is nu enthousiast.

Jean-Pierre Jans

Anderhalf jaar is de tunnel onder het Rijks open voor fietsers. De chaos bleef uit: de passage is een prachtplek voor toerist en Amsterdammer. Camera's moeten vanaf maandag afrekenen met dat laatste puntje: overlast van scooters.

TEKST MARC KRUYSWIJK

Amsterdam heeft er een attractie bij

Wie wereldwijd vereeuwigd wil worden, heeft slechts drie zaken nodig: een fiets met een voorzitje, een schattig kind (bij voorkeur met een belachelijk hoedje of een opvallende zonnebril) en de tijd om gewoon eens op een ochtend een minuut of tien heen en weer te fietsen door de onderdoorgang van het Rijksmuseum. Gegarandeerd dat je gefotografeerd wordt door tientallen toeristen van over de hele wereld en terecht komt in fotoalbums en diavoorstellingen van Zuid-Amerika tot Zuidoost-Azië. "And by the way, that building in the back is the Rijksmuseum."

Anderhalf jaar is de passage open en anderhalf jaar al kun je zeggen dat Amsterdam er een attractie heeft bijgekregen. Er heerst vrolijkheid rond de onderdoorgang. Aan de Museumpleinkant trouwens een beetje meer dan aan de drukke Stadhouderskadezijde, maar toch. Als het regent, lijkt het hier een beetje lichter dan elders in de stad. Er wordt gefietst, geslenterd en gezeten. De sfeer is ontspannen,

maar dan op een stedelijke manier.

Het is toeristengebied hier, maar door de aanwezigheid van het fietspad is het dat niet alléén. Het fietspad zorgt voor reuring, voor stedelijke dynamiek. Het is historie en attractie, maar het is óók gewoon een min of meer grote stad waar mensen onderweg zijn naar werk, peuterspeelzaal of kroeg. Dit is toch wat je wilt als je zelf in een vreemde stad bent.

En die authentieke ervaring wordt onder het Rijksmuseum voorzien van een extra Amsterdamse stempel door dat voor de meeste bezoekers zo exotische vervoermiddel: de fiets.

Fietsen dóór het belangrijkste museum van het land, kom daar eens om bij het Louvre, de Hermitage of het MoMa. Het kan niet en in de gevallen waarin het eigenlijk best zou kunnen, mág het niet. Maar Amsterdam heeft een fietscultuur, dus als het dan ergens zou mogen, is dat natuurlijk hier.

Met terugwerkende kracht maakt het het slepende debat van de laatste jaren des te opvallender. Tientallen stukken in Het Parool werden geschreven over wat te doen met De Onderdoorgang: fietspad of fietsvrij? Redacteuren die níet over het onderwerp schreven, zijn op de vingers van één hand te tellen. Even snel in één zin: Rijksmuseum en stadsdeel Zuid wilden de fiets weren, de centrale stad en de mensen die zich het luidruchtigste roerden, wilden dat hun ouwe trouwe fietspad zou terugkeren.

Die laatsten kregen hun zin en dus is het nu dag, in dag uit een komen en gaan van fietsers die zich, eigenlijk een beetje omslachtig, rond het voetgangersgebied met de vijver en het lamsterdamlogo trappen om de onderdoorgang te bereiken. Het is raar en onlogisch, maar het werkt, want iedereen doet het.

Stadsdeel Zuid onthoudt zich van commentaar, museumdirecteur Wim Pijbes, destijds één van de felste tegenstanders van een fietsvrije onderdoorgang, reageert sportief: "Ook ik heb gezien met welk plezier fietsers van de passage gebruikmaken. Op een enkel incident na gaat dit probleemloos. Het fietspad is mede dankzij alle commotie uiteindelijk zorgvuldig vormgegeven in lijn met onze wensen."

Dat er nu weer een fietspad dwars door zijn museum loopt, wordt door Pijbes zelfs genoemd als één van de redenen dat het gebied 'één van de markantste plekken van de stad' is geworden.

"Hoewel de extra investeringen die het Rijksmuseum heeft gepleegd om de voorheen besloten tuinen open te stellen, zeker heeft bijgedragen tot een geslaagd geheel."